

Да чакаш силата си от Бога

Прочит: Йоан 21, 15 - 18

Когато проповядвах миналия път аз ви обещах, че ще продължа да проповядвам от текста в евангелието на Йоан 21 глава, след 15 стих, там където Исус Христос се сбогува със своите ученици. Спомняте ли си за това? Нека да се обърнем към текста:

“А като закусиха, Исус каза на Симон Петър: Симоне Йоанов, обичаш ли Ме повече, отколкото Ме обичат тези? Каза Му: Да, Господи, Ти знаеши, че Те обичам. Той му каза: Паси агънцата Ми.” (ст. 15)

“Като закусиха...” С кого закусиха те? С Исус Христос! Исус Христос приготви закуска за Своите ученици. Божият син Исус Христос приготви много вкусна и полезна закуска за Своите хора! Яли ли сте такава закуска, която Исус е приготвил? Колко пъти сте яли таква храна? Днес сутринта ядохте ли закуска приготвена от Исус? Знаете ли че Исус Христос всяка сутрин приготвя вкусна закуска, която е предназначена за нас? Тази храна, която Исус Христос приготвя има едно много специално свойство - който яде от нея получава сила, с която може да върви по Божия път през целия ден. Такъв човек може да усеща това, което Исус Христос иска от него, да усеща Неговата близост, да има жива връзка с Него да вижда волята Му и да я изпълнява? Такъв човек, получил от храната, която Исус Христос дава може да бъде със своя Господ, когато работи, когато учи, когато си почива, когато прави каквото и да е нещо през ежедневието си, където и да е, в каквото и състояние да е. Исус беше приготвил всичко и това е ясно и видно от текста: ***“И като излязоха на сушата, видяха разстлана жарава и на нея сложена риба и хляб.”*** (9) и още ***“Исус дойде, взе хляба и им даде, също и рибата.”*** (13) Това което Исус е приготвил за своите ученици няма нужда от нещо допълнително. Храната е готова, тя е приготвена, единственото, което учениците на Исус трябва да направят е да протегнат ръка и да вземат, за да бъдат нахранени. Това е което и ние трябва да направим, сред многото неща, които ни предлага този свят ние трябва да вземем тази храна, която ни предлага Исус Христос, защото тя може да засити сърцата и душите ни. Исус ни казва: Елате и вземете, няма друго условие и уловка. Вземете от храната, която е важна за живота ви.

“...Симоне Йоанов, обичаш ли Ме повече, отколкото Ме обичат тези?...”

Преди своето предаване и разпъване на кръста на Голгота, Исус каза на своите ученици: ***“Вие всички ще се съблазните поради Мене тази нощ”*** (Матей 26, 33). Тогава всички ученици се възмутиха от това предположение, но най-вече апостол Петър, който Му отговори: ***“Дори и всички да се съблазнят поради Теб, аз никога няма да се съблазня”***. Петър вярваше в себе си. За това имаше една важна причина – Петър

вярваше в себе си, защото той наистина обичаше Исус Христос повече отколкото другите Го обичаха. Когато Исус му каза: **“Истина ти казвам, че тази нощ, преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене”**, Петър Му отговори: **“Дори ако се наложи да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе”**. Апостол Петър беше уверен в себе си и в своите възможности, вярваше в себе си до такава степен, че дори не вярваше на това, което Исус му каза, а вярваше само това което сам той мислеше. За Петър беше невъзможно да се случи такова нещо, да се отрече от Исус Христос, от Този Когото обичаше толкова много. Не винаги обаче нашите човешки представи са реални. Ние често мислим по-високо за себе си, и си даваме по-висока цена от това, което в действителност струваме. Защото Петър, въпреки своите думи и представи наистина се отрече от Исус Христос и то не само веднъж, а цели три пъти. Не само това но в ловото се казва, че той дори се кълнеше. Сега обаче Петър се промени. Сега Петър стана поскромен човек от преди. Преди Петър казваше: **“Аз никога няма да се съблазня! Аз няма да се отрека от Тебе!”**. Той вярваше в себе си. Затова той казваше: **“Аз никога...! дори...аз ...!”** Обаче сега говореше по съвсем различен начин: **“Каза Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам.”** Петър вече не вярваше на себе си, не се доверяваше на своята собствена природа. За това, както казахме и по гореси имаше причина: Той вече се беше отрекъл от Исус Христос и то цели три пъти. Важно е да занем и да помним обаче, въпреки че апостол Петър се беше отрекъл три пъти от Спасителя той наистина Го обичаше. За апостол Петър отричането от Исус Христос беше един важен урок - той вече знаеше, че може да се съблазни, той вече беше разбрал че може да се отрече от Исус. Петър разбра че не е толкова силен колкото мислеше, че не е това, което си представяше. Само при Исус има сила. Ние нямаме сила. Това е истината. Най-важното е, когато осъзнаем своята собствена слабост и провала си, да си създадем навика да контактуваме с Исус Христос, за да черпим сила от Неговата, да не разчитаме на себе си, защото накрая, както се оказа и при апостол Петър, ще останем излъгани в представите си за самите себе си.

“...ще бъде като дърво, посадено при потоци води, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва: във всичко, което върши, ще благоуспява.” (Псалм1, 3)

Този който общува с Бога, е също като това дърво, което е посадено при потоци води. Няма нищо по добро за едно дърво от това, да е посадено при източник на валага. Без влага то умира, наличието на влага предизвиква неимоверен растеж. Това дърво, този човек може да дава плода си на времето си и има обещанието, че неговият лист няма да повехне. Вярвате ли в това? Във всичко, което върши, ще благоуспява! Амин! Аз вярвам на тези думи. Ако има хора тук, които живеят без плод, с повяхнали листа е явно, че те имат проблем. Какъв е проблемът? Проблемът е в това, че те нямат контакт с Бога, не общуват с Бога. Такива хора трябва да започнат да търсят водата на живота, да бъдат посадени при потоци води. Те трябва да започнат да се молят, за да имат контакт с Бога. Те трябва да започнат да четат Божието слово за да контактуват с Бога. Те трябва да общуват с християните, които контактуват с Бога, за да контактува с Бога. Да приближаваме при Бога, да се прилепим за Бога, това е най-важното. Всеки ден трябва да се стараем да контактуваме чрез молитва, чрез четене на Библията, с мислите си за Бога, със споделянето с други християни.

Защо трябва да се стараем да контактуваме с Бога? Причината е много проста, защото при нас няма сила. При нас няма сила! Само Бог има сила! Затова ние трябва да търсим Бога. Ние не можем да победим Сатана. Обаче с Бога ние можем да победим Сатана. Това е голяма разлика. Вярвате ли в това? Този който мисли, че има сила при себе си, и според него може да се справи със всичко, което живота изисква от него, няма нужда от Бога. Той мисли, прави и живее без Бог. Бог не интересен за него. Обаче такъв човек не

трябва да забравя, трябва да знае, че Сатана съществува. Трябва да помни, че освен този свят който се вижда има и друг свят, който не се вижда. Ние можем да видим и да осъзнаем този невидим свят чрез вярата си. Когато четем Библията и когато се молим, ние осъзнаваме този свят който не се вижда. Посланието към Евреите 11, 1 ни казва това: **“А вярата е даване на твърда увереност в онези неща, за които се надяваме, убеждения за неща, които не се виждат.”** Вярата е угодна на Бога. В посланието към Евреите 11, 5 се говори за това: **“А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които Го търсят.”** Според мен в България има големи духовни проблеми. Българите не вярват, нямат вяра. Дори и много от християните нямат вяра. Те говорят, че Бог е всемогъщ, обаче не вярват това и живеят също като невярващите. Говорят много за Бога, но не вярват в Бога. Мисля, че тази причината идва от времето на комунизма. Вие знаете, че България беше комунистическа държава цели 45 години. Комунистите бяха забранили всички религиозни събрания? Християнство и Мюсюлманство са две религии, които вярват в невидими неща. По традицията обаче България е християнска държава. Затова според хората живеещи в България те вярват в Бога. Обаче това не е вярно. Те само говорят за Бога обаче не вярват в Бога. Това е вярното. Ние които живеем в България също нямаме толкова вяра, колкото си мислим. Затова трябва да се молим да имаме вяра. Който има вяра, търси Бога и се старае да контактува с Бога. Който мисли, че няма сила при себе си, може да отиде при Бога. Бог използва такива хора, хора, които осъзнават, че нямат сила в себе си. Ако хората не го осъзнават, Бог им помага да разберат своето положение, слабостта си и нуждата си от помощ. Така беше при Авраам, при Яков, при Йосиф, при Мойсей, при Давид, а същото се случи и при Петър. След като станеш скромен, след като осъзнаеш слабостта си и нуждата си от сила отгоре, от Бога, тогава Бог ти дава задача, която трябва да изпълниш.

“Той му каза: Паси агънцата Ми.” Обичате ли Исус Христос? На този който казва, че обича Исус Христос, Исус казва: **“Паси агънцата Ми!”** Какви са агънцата на Исус Христос. Агънцата са тези, за които Исус Христос умря. Исус Христос даде Своя живот за Своите агънца.

Кои са агънцата на Исус Христос? В евангелието на Йоан пише, кои са агънцата на Исус Христос. Йоан 10, 26: **“Но вие не вярвате, защото не сте от Моите овце.”** Йоан 10, 27: **“Моите овце слушат гласа Ми и аз ги познавам, и те Ме следват.”** Кои са агънцата на Исус Христос? Тези са хора, които слушат гласа на Исус Христос. Тези които Го следват са агънцата на Исус Христос. По принцип хората които четат тези стихове, могат да си мислят така: Добре, тогава ще старая да паса агънцата на Исус Христос. Но не знаят как да пасат агънцата на Спасителя. Ние знаем, че по принцип Бог пасе сам своите агънца. В псалм 23 се казва: **“Господ е Пастир мой: няма да остана в нужда. На зелени пасбища ме успокоява: при тихи води ме завежда. освежава душата ми: води ме през прави пътеки заради името Си. Да! И в долината на мрачната сянка ако ходя, няма да се уплаша от зло: защото Ти си с мене: Твоят жезъл и Твоята тояга те ме утешават.”** Тогава какво означава: **“Паси агънцата Ми”**? Наистина Петър е едно от тези агънца. Но въпреки това Исус Христос даде една много важна задача на Петър - да мисли и да пасе други агънца на Исус като пастир. Пастирът е само един – това е Исус Христос. Агънцата не могат да бъдат пастир, само може да работи като пастир. Всички хора, включително и пастири, мисионери, духовни лидери, свещеници, суперинтенденти, епископи, попове, светиите, 12-те ученици на Исус Христос, Иван Рилски... са от агънцата на Исус Христос. Те не са Пастир на

хората. Пастирът е само един - Исус Христос. Ние, всички ние сме Неговите агънца. 1. Коринтяни 12, 4: **“Дарбите са различни, но Духът е същият”**. 1. Коринтяни 12, 27: **“А вие сте Христово тяло и поотделно - части от Него.”** Затова хора които работят като пастири, които пасат агънцата на Исус Христос, трябва да осъзнаят, че Пастирът, с голямо “П” е Исус Христос, а не са те. Тяхната най-важната задача е това – да помагат на агънцата на Исус Христос да слушат гласа на своя Спасител и да Го следват там където ги води.

Каква е храната на агънцата на Исус Христос? Самият Исус Христос е храната на Своите агънца. **“Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее до века: да! И хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът, която Аз ще дам за живота на света. Разбирате ли това?”** (Йоан 6, 51)

“Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си. Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот: и Аз ще го възкреса в последния ден. Защото Моята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мен и Аз в него.” (Йоан 6, 53 - 56)

Разбирате ли това? Аз ядох от плътта на Исус и пих от кръвта на Исус. Аз се храня всеки ден с Исус Христос, което ще рече приемам напълно жертвата Му направена за мен, приемам напълно волята Му изявена за мен. Следващият път ще проповядвам по тези стихове. Днес ще завърша думите си дотук.

Исус е нашият единствен Пастир. Важното е да слушаме Исус и да следваме Исус! Слава на Исус Христос!

Молитва: Господи, благодарим Ти, че направи Твои агънца. Господи, помагай ни да осъзнаем, че при нас няма сила, че силата е само при Теб. Исус Христос, Ти си всемогъщият Бог, Ти си нашият Спасител, Ти си нашият Пастир. Обичаме Тебе, Дай ни силата с която можем да пасем твоите агънца. Молим се в името на Исус Христос Амин!